

شماره بخشنامه : 373-201

تاریخ : ۱۳۸۲/۰۱/۲۵

تشخیص علی الرأس به دلیل قانونی نبودن فرم فاکتورهای فروش در اجرای بند 2 ماده 87- منع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: مالیات بر شرکتهای	موضوع
--	-------

شماره: 373/201
تاریخ: 25/01/1382
پیوست:

شماره وتاریخ رأی مورد واخواهی: 16/4/81-15389
مربوط به مالیات: شخص حقوقی
سال عملکرد: 77
شماره حوزه مالیاتی: 1633/37
شماره سر ممیزی مالیاتی:
سازمان امور اقتصادی و دارائی استان
اداره امور مالیاتی شهرستان
اداره کل: مالیات بر شرکتهای
تاریخ ابلاغ رأی: 29/5/81
شماره وتاریخ ثبت شکایت: 12/6/81-201-4787
کلاس شماره: 50130

خلاصه واخواهی: بدینوسیله این شرکت اعتراض خود را نسبت به تعیین مالیات مورد رأی سال 77 به مبلغ 90 000 000 ریال اعلام می دارد و خواهشمند است جهت رسیدگی به اعتراض این شرکت نسبت به رأی هیأت حل اختلاف تجدید نظر اقدامات لازم را معمول فرمائید.

شعبه چهارم شورای عالی مالیاتی پس از رسیدگی به شکوائیه شاکای و محتویات پرونده مالیاتی به شرح آتی اقدام به صدور رأی می نماید:

رأی: حوزه مالیاتی به شرح گزارش خود، فعالیت مودی را در سال 77 منحصر به درآمد حاصل از پیمانکاری گازرسانی به مبلغ 147 693 000 ریال متکی به قراردادهای موجود در پرونده مالیاتی و همچنین فروش لوازم به وزارت راه و ترابری و شهرداری منطقه 3 تهران کلا طی سه فقره و جمعا به مبلغ 1 411 595 880 ریال که مبالغ مذکور عینا در اظهارنامه ودفاتر و اسناد مالی شرکت هم منعکس می باشد. ولی حوزه مالیاتی به دلیل قانونی نبودن فرم فاکتورهای فروش و اسناد درآمدی در اجرای بند 2 ماده 97 قانون اقدام به تشخیص علی الرأس و اعمال ضریب مربوطه به دریافتی های مذکور نموده است. در صورتی که صدور فاکتور فروش در مورد فعالیت پیمانکاری اصولا مصداق عملی نداشته ودر مورد سه فقره فروش به دولت و شهرداری، چنانچه اسناد ومدارک ابرازی وفرم فاکتورها به علت عدم رعایت موازین قانونی و یا آئین نامه های مربوطه مورد قبول حوزه مالیاتی نبوده موضوع قابل ارجاع به هیأت موضوع بند 3 ماده 97 قانون مالیاتهای مستقیم بوده ولذا اقدام حوزه در تشخیص علی الرأس در اجرای بند 2 ماده 97 متعاقبا اظهار نظر مجری قرار در تأیید نظر حوزه و غیر قانونی بودن فاکتورها و افزایش فروش ابرازی در دفاتر نسبت به اسناد ومدارک موجود مودی و صدور رأی هیأت تجدید نظر بر همین مبنا وبدون رعایت تبصره ماده 169 و قسمت اخیر ماده 229 همان قانون، ایراد عدم کفایت رسیدگی و نقض قانون ومقررات موضوعه مشهود است ولذا پرونده جهت رسیدگی مجدد به هیأت حل اختلاف موضوع ماده 257 قانون مالیاتهای مستقیم احاله می گردد.

اسدالله مرتضوی
غلامرضا نوری
صدیقه کاتوزیان

